

'Christian Science'in suurenmoisuus' ja sen kehotukset meidän ajallemme

MARY BAKER EDDY NÄKI MAHDOLLISUUDEN SUURUUTEEN kaikissa

niissä, jotka vievät Christian Science'in soihtua eteenpäin. Hän ei nähnyt suuruutta sellaisena, kuin maailma sen usein määrittelee, vaan hän näki suuruuden olevan lähtöisin Kristuksen kaltaisesta nöyryydestä ja valmiutena pitää tärkeämpänä itse asiaa, joka on sanoin kuvaamattoman suuri. Tämä kimmoke saa meidät kaikki välittämään toisistamme ja koko yhteiskunnasta syvästi. Tämä rakkaus Jumalaa ja ihmiskuntaa kohtaan säteilee jokaisen vilpittömän kristillisen tieteilijän sydäimestä.

Mikä voisi olla jalompaa ja arvokkaampaa kuin ehdoton omistautuminen ”kaikista asioista suurimmalle ja pyhimmälle”? (Miscellaneous Writings 1883-1896, s. 177). Eddy puhui Jumalallisesta Tieteestä Jeesuksen lupaamana Puolustajana, ”jossa tuli lopullisesti ilmi tieteellisen mentaalisen parantamisen ehdoton jumalallinen Periaate” (Tiede ja terveys sekä avain Raamattuun, s. 55 ja 107), Totuuden vaikutuksena maailmalliseen ajatteluun, ihmiskunnan parhaana puolustuskeinona maailmanlaajuisiin tartuntatauteihin, äärimmäisyyksiin menevään inhimilliseen käyttäytymiseen ja äärimmäisiin sään vaihteluihin, uskonnon ja lääketieteen aineellisiin järjestelmiin ja jopa aineelliseen elämään itseensä. Hän kirjoitti, että ”...Christian Science'in suurenmoisuus opettaa ihmisen suurenmoisuutta” (The First Church of Christ, Scientist, and

Miscellany, s. 188). Hän osoitti sen omakohtaisesti elämällään ja elämäntyöllään – sulki sen piiriin koko maailman ja ottaen koko ihmiskunnan avosylin vastaan aidolla henkisellä parantamisella.

Eikö ole ilmeistä, että Eddy odotti kirkkonsa jokaisen jäsenen olevan parantaja tuon tehtävän kirjaimellisessa merkityksessä? (Manual of the Mother Church, artikla XXX, kohta 7).

Hän oli todellakin yksiselitteinen tässä asiassa – että henkinen parantaminen on kirkon ydin, perusta, sen kirkon, jonka Kristus Jeesus perusti ja Mary Baker Eddy säilytti.

Jotta täyttäisimme tehtävämme ja auttaisimme kirkkoa täyttämään sille määrätyn tehtävän ottaa koko maailma hellästi avosylin vastaan Kristuksen tavoin parantamalla, on sekä luonnollista että välttämätöntä kehittää henkisyttä, joka on henkisen parantamisen, uudistumisen ja pelastuksen perustana. Jokaisella meistä on jumalallinen oikeus vaalia tätä henkisyttä ja asettaa se ehdottomalle etusijalle elämässämme sekä olla valppaita niiden mentaalisten voimien suhteen, jotka yrittävät kääntää huomion muualle tästä luontaisesta tavoitteesta, jos voivat.

Yksi herra, kolme kehotusta

Mary Baker Eddy oli erittäin tietoinen vaarasta, jonka huomion kääntyminen muualle tästä henkisestä vaatimuksesta aiheuttaisi hänen seuraajilleen, tälle asialle ja ihmiskunnalle.

Esimerkiksi 1890-luvulla monet hänen oppilaistaan pyrkivät saamaan haltuunsa sen talon, missä hän asui Lynnissä, Massachusettsissa, ja missä hän täydensi ja julkaisi *Tiede ja terveyden* ensimmäisen painoksen. Aluksi Eddy kannusti heitä. Mutta myöhemmin hän muutti mielensä ja sähkötti Äitikirkon johtajalle ja sihteerille William B. Johnsonille: ”Kysykää jäseniltä [-] Lynnin kiinteistön hankinnasta, [t.s. Lynnin talosta] palvelevatko he sillä ainetta vai henkeä[?], ette voi palvella kahta herraa.”¹

Kun mietimme tänään hänen huomautuksensa merkitystä, olemme vakuuttuneita siitä, että tämä kirkko ja sen asia– Kristus-parantaminen – joka osoittaa todeksi Christian Science’in suurenmoisuuden hyvin vakuuttavasti – kukoistaa siinä suhteessa kuin liikkeemme täyttää nämä kolme kehotusta, jotka ovat perustana yksin Hengen, Jumalan, palvelemiseen:

- Kasvaa ymmärtämään paremmin Christian Science’in mahti ja suurenmoisuus.
- Havahtua kuolevaisen mielen vihaan Puolustajaa kohtaan ja tehdä se voimattomaksi.
- Arvostaa enemmän Mary Baker Eddyä Kristuksen Tieteen löytäjänä, *Tiede ja terveys sekä*

avain Raamattuun –teoksen kirjoittajana ja sen kirkon perustajana, joka levittää tätä parantavaa totuutta ihmiskunnalle.

Näihin kaikkiin kolmeen kehotukseen sisältyy innostava vaatimus siitä, että tajuamme oman yksilöllisen roolimme parantajina ja toimimme sen mukaan täyttämällä kutsumuksemme ja

tehtävämme tämän asioista suurimman ja jaloimman parissa. Ei ole todellakaan arvokkaampaa elämää kuin palvella yhtä herraa kahden sijasta.

Saattaa tuntua siltä, että sellainen elämä on jatkuvassa ristiriidassa nykyelämän loputtomien vaatimusten kanssa. Mutta kykymme ylläpitää tätä pyhittäytymistä perustuu vankasti Jumalan hellään huolenpitoon meistä jokaisesta. Apostoli Paavali vakuuttaa meille lempeästi: ”...että kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa ja jotka hän on suunnitelmansa mukaisesti kutsunut omikseen” (Room. 8:28). Moni kristillinen tieteilijä todellakin osoittaa nöyrästi elämällään tämän lupauksen täyttyneen.

Miten jatkamme eteenpäin?

Tämä sitoutuminen parantamiseen ja valppauteen on kannustanut johtokuntaa tarkastelemaan lähemmin Äitikirkon kaikkia toimintoja. Kysymme: ”Mitä niistä pitäisi jatkaa, koska ne ovat tehtävämme keskeisintä osaa, ja mistä pitäisi luopua? Kuinka voimme hyödyntää jäsenten energian, uskollisuuden ja taloudelliset resurssit tehokkaammin, tarkoituksenmukaisemmin ja viisaammin?

Rukoillessamme viime vuoden aikana vastausta näihin kysymyksiin meidät johdatettiin ryhtymään seuraaviin tärkeisiin toimenpiteisiin:

- lisäämään Christian Science -praktikkojen aktiivisen parannustoiminnan tukemista
- tukemaan opettajia heidän toteuttaessaan päivittäin *Kirkkokäsikirjan* heille asettamia velvollisuuksia parantamisessa, opettamisessa ja oppilaista huolehtimisessa
- varmistamaan se, että jokainen Äitikirkon toiminta ja ohjelma tukee aktiivisesti henkistä parantamista.

Osana tätä keskittymistä uudelleen kirkon parannustehtävään olemme myös miettineet huolella n. 5.7 hehtaarin Christian Science Plazaan Bostonissa. Tällä hetkellä 25 prosenttia kirkon budjetista käytetään kiinteistöjen hoitoon. Seuraavan kahden vuoden kuluessa yhdistämme hallinnolliset toimintomme ja harkitsemme eri vaihtoehtoja vapautuville tiloille, mutta pidämme kuitenkin Plazan hallinnassamme.

Tämä parantamiseen keskittyminen on saanut meidät yhä enemmän huomaamaan, miten tärkeää on arvostaa oikealla tavalla Mary Baker Eddyä Christian Science'in löytäjänä, henkilönä, jonka välityksellä Kristus-parantaminen annettiin maailmalle. Hän kehotti toistuvasti seuraajiaan kääntämään huomion pois hänen inhimillisistä elämänvaiheistaan ja suuntaamaan sen hänen elämäntyönsä henkiseen merkitykseen. Hän kirjoitti kirjeessään eräälle papille: ”Ne, jotka etsivät minua ihmisenä tai muualta kuin kirjoituksistani, kadottavat minut, sen sijaan että löytävät” (Miscellany s. 120).

Tämän toteamuksen valossa olemme kysyneet itseltämme: ”Miten tärkeälle sijalle

Eddyn Chestnut Hillin ja Lynnin kotien kunnostus ja ylläpito pitäisi asettaa? Miten niistä aiheutuvia

monen miljoonan kustannuksia voi verrata kuluihin, jotka suoranaisesti tukevat – ja itse asiassa

edistävät - kirkon keskeistä tehtävää, parantamista? Onko hänen kotiensa säilyttäminen hänen

toivomustensa mukaista kirkon varojen käyttöä?

Kuten olemme huomanneet, johtajamme oma ajatus Lynnin kodista vaihteli selvästi

ajan kuluessa. Vuonna 1901 hän jälleen ilmaisi kiinnostusta kotinsa säilyttämiseen. Kun talon

omistaja kysyi kuitenkin häneltä vuonna 1910, tahtooko hän ”ryhtyä joihinkin toimenpiteisiin talon

tulevaisuuden suhteen”, eräs hänen sihteerinsä oli raapustanut kirjekuoren toiselle puolelle: ”Rouva

Eddy ei ole kiinnostunut.”²

On myös tarpeellista ottaa huomioon se, että vuonna 1917 Christian Science

–johtokunta koostui viidestä henkilöstä, jotka olivat toimineet suoraan Eddyn alaisina ja jotka

päätivät purkaa Concordissa New Hampshiressa sijaitsevan ”Pleasant Viewin”, sen kodin, jota hän

todella rakasti.

Tärkeä askel

Me kaikki ymmärrämme sen, ettei Kristukselta Jeesukselta jäänyt ainoatakaan puusepän työkalua eikä ainoatakaan langanpätkää vaatteista. Kuitenkin hänen elämänsä ja opetuksensa ovat nykyään hyvin tärkeitä maailmassa. Vaikka mitään ihmiskäden tekemää ei jäisi jäljelle johtajamme inhimillisistä elämänvaiheista tulevalla vuosituhanella, hänen opetuksensa ja elämäntarkoituksensa välittyvät ihmisten sydämistä siinä määrin, kuin ne ymmärretään ja tulkitaan henkisesti.

Rakkaat ystävät ja työtoverit, jotka työskentelette tämän erittäin tärkeän asian parissa maailmalla, kehotamme teitä rukoilemaan yhdessä kanssamme ja miettimään tätä avainkysymystä. Jos nämä entiset kodit eivät ole tarpeellisia pelastuksen kannalta tulevaisuudessa ja jos ne eivät ole nyt välttämättömiä maailman miljoonien ihmisten pelastamiseksi, jotka eivät tule koskaan matkustamaan Uuteen Englantiin, ovatko ne tai tulevatko ne koskaan olemaan olennaisia tämän kirkon keskeisen työn kannalta, joka on erottamattomasti sidoksissa puhtaaseen henkisyyteen, joka on Kristus-parantamisen perusta?

Mietittyämme huolella tätä perustavaa laatua olevaa kysymystä olemme tulleet siihen johtopäätökseen, että hänen toivomustensa mukaisin ja edistyksellisin toimenpide on myydä johtajamme entiset kodit Lynnissä ja Chestnut Hillissä. Tämä ei ole ollut helppo päätös. Se on syntynyt pitemmän ajan kuluessa, ja tunnemme aitoa myötätuntoa niitä kohtaan, jotka ovat todella

kiintyneet hänen asuinpaikkoihinsa. Sellaisiin kysymyksiin, jotka liittyvät niiden irtaimistoon ja Mary Baker Eddyn muihin, ihmisten hänelle valmistamiin esineisiin, voimme vastata, että ne luokitellaan vähitellen konservointivaatimusten mukaisesti.

Hänen (Mary Baker Eddyn) säätiönsä asiakirjojen ja *Äitikirkon Kirkkokäsikirjan* ehtojen mukaan ei Plazalla olevien kirkkorakennusten eikä ensimmäisen lukijan asunnon, joka sijaitsee Commonwealth Avenue 385:ssä ja on Eddyn entinen koti, myyntiä voida koskaan harkita.

Kaiken jättäminen Kristuksen vuoksi

Mary Baker Eddy sanoo, että ”emme ole Kristillisiä Tieteilijöitä ennen kuin jätämme kaiken Kristuksen vuoksi” (Tiede ja terveys, s. 199). Onko tämä epärealistinen kehotus? Ei lainkaan. Hän vakuuttaa meille: ”...ken tuo maallisen kaikkensa jumalallisen Tieteen alttarille, juo Kristuksen maljasta nyt, ja hänet varustetaan kristillisen parantamisen hengellä ja voimalla” (Tiede ja terveys, s. 55). Olemme liikkeenä havahtumassa tämänsuuntaisiin aktiivisempiin toimiin. Ensimmäistä kertaa vuosikymmeniin on viime vuoden aikana enemmän praktikkoja aloittanut kuin lopettanut ilmoittamisen *The Christian Science Journalissa*.

Odotamme lisää merkkejä henkisestä edistyksestä, kun kukin meistä luopuu ajattelussaan aineellisuudesta (ja joskus niistä asioista, joita se edustaa) ja havaitsee paremmin sen

mittaamattomuuden, mitä Christian Science'in ilmestys merkitsee jokaiselle yksilölle ja maailmalle.

Kaksi noista merkeistä ovat varmasti ”keskinäisen rakkauden, hyvinvoinnin ja henkisen voiman huomattava elpyminen” (Retrospection and Introspection, s. 44) liikkeessämme ja ”korkeamman tason ihmisyyttä” (Tiede ja terveys, s. 571).

Eddy tunsi ihmiskunnan pysyvän kaipuun hyvään ja sen intuitiivisen tiedon siitä, että hyvä on koko maailman jumalallinen oikeus. ”Tämä aikakausi kurkottaa kohti asioiden täydellistä Periaatetta...”, hän kirjoitti. (Miscellaneous Writings, s. 232.) Hän ei epäröinyt vakuuttaa, että hänen löytönsä, Christian Science, oli juuri se, mitä ihmiskunta tavoitteli, ja esittäessään sen rohkeasti ihmiskunnalle ”kaikista asioista suurimpana ja pyhimpänä”. Hän velvoitti seuraajansa ottamaan huomioon Jumalan kehotuksen ”hartaaseen uskollisuuteen ja ehdottomaan pyhittäytymiseen” tälle asialle. (Sama teos s. 177.)

Christian Science on epäilemättä paljon enemmän kuin pelkkiä sanoja. Sillä on Jumalan itsensä antama suvereenisuus, aidolla Kristus-parantamisella osoitettu arvovalta ja voima. Se on huikaisevan paljon minkä tahansa ihmisen tekemän teologian ja vakiintuneiden järjestelmien yläpuolella. Jälleen kerran Mary Baker Eddy julistaa: ”...Christian Science'in suurenmoisuus opettaa ihmisen suurenmoisuutta” (Miscellany, s. 188). Sille määrätynä tehtävänä on sulkea piiriinsä koko maailma ja ottaa avosylin vastaan kaikki miehet, naiset ja lapset aidolla, henkisellä

parantamisella. Auliutemme jättää kaikki Kristuksen vuoksi täyttää meidät suuruuden hengellä, joka rajattomasti edistää tämän meille määrätyn tehtävän toteuttamista.

CHRISTIAN SCIENCE –JOHTOKUNTA

¹ **Mary Baker Eddyn kirje William B. Johnsonille, March 16. 1896, L01156, The Mary Baker Eddy Collection;** ² **L18084, The Mary Baker Eddy Collection.**